

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Agenda, Sev Ritvale Osnabrvdense

Franz Wilhelm <Osnabrück, Bischof>

Coloniæ Agrippinæ

De exorcizandis obsessis à dæmonio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41233

D E E X O R C I Z A N D I S O B S E S S I S A D Æ M O N I O .

*S*acerdos, seu qui vis alius legitimus Ecclesie minister, vexatos à Demone exorcizaturus, ea qua par est pietate, prudentia, ac vitæ integritate, præditus esse debet; qui, non sua sed divina fretus virtute, ab omni rerum humanarum cupiditate alienus, tam pium opus ex charitate constanter & humiliter exequatur. Hunc præterea mature ætatis esse decet, & non solum officio, sed etiam morum gravitate, reverendum.

Vt igitur suo munere recte fungatur; cum alia multa sibi utilia documenta, qua brevitatæ gratiâ hoc loco prætermittuntur, ex probatis autoribus, & ex usu, nosse studeat; tum hæc pauca magis necessaria diligenter observabit.

In primis, ne facile credat, aliquem à Demone obsessum esse; sed nota habeat ea signa, quibus obsessus dignoscitur ab iis, qui vel atrabile vel morbo aliquo laborant. Signa autem obsidentis Demonis sunt: ignota lingua loqui pluribus verbis, vel loquentem intelligere; distantia & occulta patefacere; vires supra ætatis seu conditionis naturam ostendere; & id genus alia; quæ, cum plurima concurrunt, majora sunt indicia.

Hæc autem ut magis cognoscat, post unum aut alterum exorcismum interroget obsessum, quid senserit in animo vel in corpore; quò sciat etiam, ad quenam verba magis diaboli conturbentur; ut ea deinceps magis inculcet ac repetat.

Advertat, quibus artibus ac deceptionibus utantur Demones ad Exorcistam decipiendum: solent enim ut plurimum fallaciter respondere, & difficile se manifestare, ut Exorcista, diu defatigatus, desistat, aut infirmus videatur non esse à demone vexatus. Ali-

quando,

quando, postquam sunt manifesti, abscondunt se, & relinquunt corpus quasi liberum ab omni molestia, ut infirmus putet, se omnino esse liberatum: sed cessare non debet Exorcista, donec viderit signa liberationis. Aliquando etiam demones ponunt, quæcunque possunt, impedimenta, ne infirmus se subjiciat exorcismis; vel conantur persuadere, infirmitatem esse naturalem: interdum in medio exorcismi faciunt dormire infirmum, & ei visionem aliquam ostendunt, subtrahendo se, ut infirmus liberatus videatur. Aliqui ostendunt, factum maleficium, & à quibus sit factum, & modum ad illud dissipandum; sed caveat, ne ob hoc ad magos, vel ad sagas, vel ad alios quam ad Ecclesiæ magistros, confugiat, aut ulla superstitione aut alio modo illicito utatur. Quandoque diabolus, infirmum quiescere, & suscipere sanctissimam Eucharistiam, permittit, ut discessisse videatur. Denique, innumerabiles sunt artes & fraudes diaboli ad decipiendum hominem; quibus ne fallatur, Exorcista cautus esse debet.

Quare memor, Dominum nostrum dixisse, genus esse dæmoniorum quod non ejicitur nisi per orationem & jejunium, hæc duo potissimum remedia, ad impetrandum divinum auxilium demonesque pellendos, exemplo sanctorum Patrum, quoad ejus fieri poterit, tum per se tum per alios curet adhiberi.

In Ecclesiam, si commode fieri potest, vel in alium religiosum & honestum locum, seorsum à multitudine, perductus energumenus, exorcizetur; sed, si fuerit ægrotus, vel persona nobilis, vel alia honesta de causa, in domo privata exorcizari poterit.

Admoneatur obsessus, si mente vel corpore valet, ut pro se oret Deum, ac jejunet, & sacra confessione & communionem sepius ad arbitrium Sacerdotis se communiat; & dum exorcizatur, totum se colligat, & ad Deum convertat; ac firma fide salutem ab eo deponat, cum omni humilitate. Et, cum vehementius vexatur, patienter sustineat, nihil diffidens de auxilio Dei. Habeat præ manibus, vel in conspectu, Crucifixum. Reliquiæ quoque Sanctorum,

ubi haberi possint, decenter ac tutò colligatæ & coopertæ, ad pectus vel ad caput obsessi reverenter admoveantur: sed caveatur, ne res sacra indignè tractentur, aut illis à demone ulla fiat injuria. Sanctissima verò Eucharistia, super caput obsessi, aut aliter ejus corpori, non admoveatur, ob irreverentiæ periculum.

Exorcista ne vagetur in multiloquio, aut supervacaneis vel curiosis interrogationibus, præsertim de rebus futuris & occultis, ad suum munus non pertinentibus; sed jubeat immundum spiritum tacere, & ad interrogata tantum respondere: neque ei credatur, si demon simularet, se esse animam alicujus Sancti vel defuncti, vel Angelum bonum.

Necessariæ verò interrogationes sunt, de numero & nomine spirituum obsidentium, de tempore quo ingressi sunt, de causa, & aliis hujusmodi. Ceteras autem demonis nugas, risus, & ineptias Exorcista cobibeat, aut contemnat; & circumstantes, qui pauci esse debent, admoneat, ne hæc curent, neque ipsi interrogent obsessum; sed potius humiliter & enixè Deum pro eo precentur.

Exorcismos verò faciat ac legat cum imperio & autoritate, magna fide & humilitate atque fervore: & cum viderit, spiritum valde torqueri, tunc magis instet & urgeat; & quoties viderit, obsessum in aliqua corporis parte commoveri aut pungi, aut tumorem alicubi apparere, ibi faciat signum Crucis, & aquâ benedictâ aspergat; quam, exorcizando, in promptu habeat.

Observet etiam, ad quæ verba demones magis contremiscant; & ea sæpius repetat: & quando pervenerit ad comminationem, eam iterum & sæpius proferat, semper pœnam augendo; ac, si videat, se proficere, in ipsa perseveret per duas, tres, quatuor horas & amplius, prout poterit, donec victoriam consequatur.

Caveat proinde Exorcista, ne ullam medicinam infirmo vel obsesso præbeat aut suadeat; sed hanc curam medicis relinquat.

Mulierem exorcizans, semper secum habeat honestas personas, quæ obsessam teneant, dum exagitatur à demonio: quæ quidem

persona

personæ sint patienti, si fieri potest, cognatione proxima: atque honestatis memor Exorcista caveat, ne quid dicat vel faciat, quod sibi aut aliis occasio esse possit prava cogitationis.

Dum exorcizat, utatur sacra Scriptura verbis potius, quam suis aut alienis: jubeatque dæmonem dicere, an detineatur in illo corpore ob aliquam operam magicam, aut malefica signa vel instrumenta; quæ, si obsessus ore sumpserit, evomat; vel, si alibi extra corpus fuerint, ea revelata & inventa comburantur. Moneatur etiam obsessus, ut tentationes suas omnes Exorcista patefaciat.

Si verò obsessus liberatus fuerit, moneatur, ut diligenter sibi caveat à peccatis, ne occasionem dæmoni præbeat in ipsum revertendi, ne fiant novissima hominis illius pejora prioribus.

Itaque Sacerdos sive alius Exorcista, rite confessus, aut saltem corde peccata sua detestans, peracto, si commode fieri potest, sanctissimo Missæ sacrificio, divinoque auxilio piis precibus implorato, superpelliceo & stolâ violaceâ, cujus extrema pars ad obsessi collum circumponatur, indutus, & coram se habens obsessum ligatum, si fuerit periculum; eum, se, & astantes communiat signo Crucis, & aspergat aquâ benedictâ; & genibus flexis, aliis respondentibus, dicat Litánias ordinarias, usque ad preces exclusivæ. In fine, Antiphona: Ne reminiscaris Domine delicta nostra, vel parentum nostrorum, neque vindictam fumas de peccatis nostris. Pater noster &c. Vers. Et ne nos inducas in tentationem. Resp. Sed libera nos à malo.

Pag. 156.

Psalms. 53.

DEus, in nomine tuo saluum me fac: & in virtute tua iudica me.

Deus, exaudi orationem meam: auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexerunt aduersum me, & fortes quæsierunt animam meam: & non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus adiuuat me: & Dominus susceptor est animæ meæ.

Averte mala inimicis meis: & in veritate tua disperde illos.

Voluntarie sacrificabo tibi: & confitebor nomini tuo Domine, quoniam bonum est.

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me: & super inimicos meos despexit oculus meus. Gloria &c.

Vers. Saluum fac seruum tuum. *Resp.* Deus meus sperantem in te. *Vers.* Esto ei Domine turris fortitudinis. *Resp.* A facie inimici. *Vers.* Nihil proficiat inimicus in eo. *Resp.* Et filius iniquitatis non apponat nocere ei. *Vers.* Mitte ei Domine auxilium de sancto. *Resp.* Et de Sion tuere eum. *Vers.* Domine exaudi orationem meam. *Resp.* Et clamor meus ad te veniat. *Vers.* Dñs vobiscum. *Resp.* Et cum spiritu tuo.

Ore-

Oremus.

DEus, cui proprium est misereri semper, & parcere; suscipe deprecationem nostram, ut hunc famulum tuum (hanc famulam tuam,) quem (quam) delictorum catena constringit, miseratio tuæ pietatis clementer absolvat.

Oratio.

Domine sancte, Pater omnipotens, æterne Deus, Pater Domini nostri Iesu Christi, qui illum refugam tyrannum & apostatam gehennæ ignibus deputasti, quique Unigenitum tuum in hunc mundum misisti, ut illum rugientem contereret; velociter attende, accelera, ut eripias hominem, ad imaginem & similitudinem tuam creatum, à ruina & dæmonio meridiano. Da, Domine, terrorem tuum super bestiam, quæ exterminat vineam tuam. Da fiduciam servis tuis, contra nequissimum draconem pugnare fortissime, ne contemnat sperantes in te, & ne dicat, sicut in Pharaone, qui jam dixit, Deum non novi, nec Israël dimitto. Urgeat illum dextera tua potens, discedere à famulo tuo *N.* (à famula tua *N.*) ✠, ne diutius præsumat captivum tenere, quem tu ad imaginem tuam facere dignatus es, & in Filio tuo redemisti. Qui tecum vivit & regnat, &c. *Resp.* Amen.

Deinde precipiat demoni hunc in modum :

PRæcipio tibi, quicumque es, spiritus im-
munde, & omnibus fociis tuis, hunc Dei
famulum obsidentibus, ut, per mysteria In-
carnationis, Passionis, Resurrectionis, &
Ascensionis Domini nostri Iesu Christi, per
missionem Spiritus sancti, & per adventum
eiusdem Domini nostri ad iudicium, dicas mi-
hi nomen tuum, diem & horam exitus tui
cum aliquo signo; &, ut mihi, Dei ministro,
licet indigno, prorsus in omnibus obedias,
neque hanc creaturam Dei, vel circumstan-
tes, aut eorum bona, ullo modo offendas.

*Deinde legantur super obsessum hæc Evangelia, vel
unum aut alterum. Lectio sancti Evangelii se-
cundum Ioannem. Hac dicens, signat se, & obses-
sum, in fronte, ore, & pectore. In principio erat*

Pag. 486. Verbum, &c. ut supra.

Lectio sancti Evangelii secundum
Marcum.

Marc. 16.

IN illo tempore: dixit Iesus discipulis suis:
Euntes in mundum universum, prædicate
Euangelium omni creaturæ. Qui crediderit,
& baptizatus fuerit, salvus erit; qui vero non
crediderit, condemnabitur. Signa autem
eos, qui crediderint, hæc sequentur: in no-
mine meo dæmonia ejicient; linguis loquen-

tur

tur novis; serpentes tollent; & , si mortiferum quid biberint, non eis nocebit; super ægros manus imponent, & bene habebunt.

Lectio sancti Evangelii secundum

Lucam.

IN illo tempore: Reversi sunt septuaginta duo cum gaudio, dicentes ad Iesum: Domine, etiam dæmonia subjiciuntur nobis in nomine tuo. Et ait illis: Videbam Satanam sicut fulgur de cælo cadentem. Ecce dedi vobis potestatem calcandi supra serpentes & scorpiones, & super omnem virtutem inimici; & nihil vobis nocebit: verumtamen in hoc nolite gaudere, quia spiritus vobis subjiciuntur: gaudete autem, quod nomina vestra scripta sunt in cælis. Luc. 10.

Lectio sancti Evangelii secundum

Lucam.

IN illo tempore: Erat Iesus ejiciens dæmonium; & illud erat mutum: & , cum eiecisset dæmonium, locutus est mutus; & admiratæ sunt turbæ. Quidam autem ex eis dixerunt: In Beelzebub, principè dæmoniorum, ejicit dæmonia: & alii, tentantes, signum de cælo quærebant ab eo. Ipse autem, ut vidit cogitationes eorum, dixit eis: Omne regnum, in seipsum divisum, desolabitur; &

domus

domus supra domum cadet. Si autem & Satanas in se ipsum divisus est, quomodo stabit regnum ejus? quia dicitis in Beelzebub me ejicere dæmonia. Si autem ego in Beelzebub ejicio dæmonia, filii vestri in quo ejiciunt? ideo ipsi judices vestri erunt. Porro, si in digito Dei ejicio dæmonia, profecto pervenit in vos regnum Dei. Cum fortis armatus custodit atrium suum, in pace sunt ea quæ possidet; si autem fortior eo, superveniens, vicerit eum, universa arma ejus auferet in quibus confidebat, & spolia ejus distribuet. *Vers.* Domine, exaudi orationem meam. *Resp.* Et clamor meus ad te veniat. *Vers.* Dominus vobiscum. *Resp.* Et cum spiritu tuo.

Oremus.

OMnipotens Domine, Verbum Dei Patris, Christe Iesu, Deus & Dominus universæ creaturæ, qui sanctis Apostolis tuis dedisti potestatem calcandi super serpentes & scorpiones; qui inter cætera mirabilium tuorum præcepta dignatus es dicere: Dæmones effugate; cujus virtute motus, tamquam fulgur de cælo, fatanas cecidit: tuum sanctum nomen cum timore & tremore suppliciter deprecor, ut indignissimo mihi servo tuo, data venia omnium delictorum meo-

rum,

rum, constantem fidem & potestatem donare digneris: ut hunc crudelem dæmonem, brachii tui sancti munitus potentiâ, fidenter & securus aggrediar, per te, Iesu Christe, Domine Deus noster, qui venturus es iudicare vivos & mortuos, & sæculum per ignem.
Resp. Amen.

Deinde muniens se, & obsessum, signo Crucis, circumpositâ parte stole ad collum ejus, & dexterâ manu suâ capiti ejus impositâ; constanter, & magna cum fide, dicat ea quæ sequuntur. Vers. Ecce Crucem Domini, fugite partes adversæ. *Resp.* Vicit leo de tribu Iuda, radix David. *Vers.* Domine, exaudi orationem meam. *Resp.* Et clamor meus ad te veniat. *Vers.* Dominus vobiscum. *Resp.* Et cum spiritu tuo.

Oremus.

DEus, & Pater Domini nostri Iesu Christi; invoco nomen sanctum tuum, & clementiam tuam supplex exposco; ut, adversus hunc & omnem immundum spiritum, qui vexat hoc plasma tuum, mihi auxilium præstare digneris. Per eundem Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum.
Resp. Amen.

E X O R C I S M V S.

EXorcizo te, immundissime spiritus, omnis
 incurfio adverfarii, omne phantafma,
 omnis legio; in nomine Domini noftri Iefu
 Chrifti ✠ eradicare & effugare ab hoc plaf-
 mate Dei ✠. Ipfe tibi imperat, qui te de fu-
 pernif cælorum in inferiora terræ demergi
 præcepit. Ipfe tibi imperat, qui mari, ventis,
 & tempeftatibus imperavit. Audi ergo & ti-
 me, Satana; inimice fidei, hoftis generis hu-
 mani, mortis adductor, vitæ raptor, iuftitiæ
 declinator, malorum radix, fomes vitiorum,
 feductor hominum, proditor gentium, inci-
 tator invidiæ, origo avaritiæ, caufa difcor-
 diæ, excitator dolorum: quid ftas & refiftis,
 cum fcias, Chriftum Dominum vires tuas
 perdere? illum metue, qui in Ifaac immolatus
 eft, in Iofeph venundatus, in agno occifus, in
 homine crucifixus, deinde Inferni triumphator
 fuit. *Sequentes Cruces fiant in fronte obfelli:* Re-
 cede ergo in nomine Patris ✠, & Filii ✠, &
 Spiritus fancti ✠, & da locum Spiritui fancto,
 per hoc fignum ✠ Crucis Iefu Chrifti Do-
 mini noftri. Qui cum Patre, & eodem Spiritu
 fancto, vivit & regnat Deus, per omnia fæ-
 cula fæculorum. *Resp. Amen. Verf. Domine,*
exaudi orationem meam. Resp. Et clamor
 meus

meus ad te veniat. *Vers.* Dominus vobiscum.
Resp. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

DEus, conditor & defensor generis humani, qui hominem ad imaginem tuam formasti; respice super hunc famulum tuum *N.* (hanc famulam tuam *N.*) qui (quæ) dolis immundi spiritus appetitur, quem (quam) vetus adversarius, antiquus hostis terræ, formidinis horrore circumvolat, & sensum mentis humanæ stupore defigit, terrore conturbat, & metu trepidi timoris exagitat. Repelle, Domine, virtutem diaboli, fallacesque ejus insidias amove: procul impius tentator aufugiat: sit nominis tui signo ✠ (*in fronte*) famulus tuus munitus, (famula tua munita,) & in anima tutus (tuta) & corpore.

Tres Cruces sequentes fiant in pectore demoniaci.
 Tu pectoris ✠ hujus interna custodias. Tu viscera ✠ regas. Tu ✠ cor confirmes. In anima adversatricis potestatis tentamenta evanescant. Da, Domine, ad hanc invocationem sanctissimi nominis tui, gratiam, ut, qui hucusque terrebat, territus aufugiat & victus abscedat, tibi que possit hic famulus tuus (hæc famula tua) & corde firmatus (firmata) & mente sincerus (sincera) debitum præbere famu-

Y y y 2

latum.

latum. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum, qui tecum *Ec. Resp.* Amen.

E X O R C I S M V S.

A Djuro te, Serpens antique, per iudicem vivorum & mortuorum, per factorem tuum, per factorem mundi, per eum qui habet potestatem mittendi te in gehennam; ut ab hoc famulo (hac famula) Dei N. qui (quæ) ad Ecclesiæ finem recurrit, cum metu & exercitu furoris tui festinus discedas. Adjuro te iterum ✠ (*in fronte,*) non mea infirmitate sed virtute Spiritus sancti, ut exeas ab hoc famulo Deo N. quem (ab hac famula Dei N. quam) omnipotens Deus ad imaginem suam fecit. Cede igitur, cede non mihi sed ministro Christi. Illius enim te urget potestas, qui te Cruci suæ subjugavit. Illius brachium contremisce, qui, devictis gemitibus inferni, animas ad lucem perduxit. Sit tibi terror corpus hominis ✠ (*in pectore;*) sit tibi formido imago Dei ✠ (*in fronte.*) Non resistas, nec moreris discedere ab homine isto; quoniam complacuit Christo, in homine habitare. Et ne contemnendum putes, dum me peccatorem nimis esse cognoscis. Imperat tibi Deus ✠. Imperat tibi Majestas Christi ✠. Imperat tibi Deus Pater ✠. Imperat tibi Deus Filius ✠.

Im-

Imperat tibi Deus Spiritus sanctus ✠. Imperat tibi Sacramentum Crucis ✠. Imperat tibi fides Sanctorum Apostolorum Petri & Pauli & cæterorum Sanctorum ✠. Imperat tibi Martyrum sanguis ✠. Imperat tibi continentia Confessorum ✠. Imperat tibi pia Sanctorum & Sanctarum omnium intercessio ✠. Imperat tibi Christianæ fidei mysteriorum virtus ✠. Exi ergo, transgressor; exi seductor, plene omni dolo & fallaciâ, virtutis inimice, innocentium persecutor. Da locum, dirissime, da locum impiissime, da locum Christo, in quo nihil invenisti de operibus tuis; qui te spoliavit, qui regnum tuum destruxit, qui te victum ligavit & vasa tua diripuit, qui te projecit in tenebras exteriores, ubi tibi cum ministris tuis erit præparatus interitus. Sed quid, truculente, reniteris? quid, temerarie, detrectas? Reus es omnipotenti Deo, cujus statuta transgressus es. Reus es Filio ejus Iesu Christo Dño nostro, quem tentare ausus es, & crucifigere præsumpsisti. Reus es humano generi, cui, tuis persuasionibus, mortis venenum propinasti.

Adjuro ergo te, draco nequissime, in nomine Agni ✠ immaculati, qui ambulavit super aspidem & basiliscum, qui conculcavit leonem & draconem; ut discedas ab hoc ho-

mine ✠ (*fiat in fronte,*) discedas ab Ecclesia Dei ✠, (*fiat signum Crucis super circumstantes.*) Contremisce & effuge, invocato nomine Domini illius, quem inferi tremunt, cui virtutes cælorum & Potestates & Dominationes subiectæ sunt; quem Cherubim & Seraphim indefessis vocibus laudant, dicentes, Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabaoth. Imperat tibi Verbum ✠ Caro factum. Imperat tibi natus ✠ ex Virgine. Imperat tibi Iesus ✠ Nazareus, qui te, cum discipulos ejus contemneres, elisum atque prostratum, exire præcepit ab homine; quo præsentem, cum te ab homine separasset, nec porcorum gregem ingredi præsumebas. Recede ergo nunc, adjuratus in nomine ✠ ejus, ab homine, quem ipse plasmavit. Durum est tibi, velle resistere ✠. Durum est tibi, contra stimulum calcitrare ✠. Quia, quanto tardius exis, tanto magis tibi supplicium crescit; quia non homines contemnis, sed illum qui dominatur vivorum & mortuorum; qui venturus est judicare vivos & mortuos, & sæculum per ignem. *Resp. Amen. Vers. Domine, exaudi orationem meam. Resp. Et clamor meus ad te veniat. Vers. Dominus vobiscum. Resp. Et cum spiritu tuo.*

Ore-

Oremus.

DEus cæli, Deus terræ, Deus Angelorum, Deus Archangelorum, Deus Prophetarum, Deus Apostolorum, Deus Martyrum, Deus Virginum, Deus qui potestatem habes donare vitam post mortem, requiem post laborem; quia non est alius Deus præter te, nec esse poterit verus, nisi tu, creator cæli & terræ, qui verus Rex es, & cuius Regni non erit finis: humiliter majestati gloriæ tuæ supplico, ut hunc famulum tuum (hanc famulam tuam) de immundis spiritibus liberare digneris. Per Christum Dominum nostrum. *Resp.* Amen.

E X O R C I S M V S.

ADjuro ergo te, omnis immundissime spiritus, omne phantasma, omnis incurfio Satanæ, in nomine Iesu Christi ✠ Nazareni, qui post lavacrum Iordanis in desertum ductus est, & te in tuis sedibus vicit; ut, quem ille de limo terræ ad honorem gloriæ suæ formavit, tu desinas impugnare, & in homine miserabili, non humanam fragilitatem, sed imaginem omnipotentis Dei contremiscas. Cede ergo Deo ✠, qui te & malitiam tuam in Pharaone & in exercitu ejus, per Moysen servum suum, in abyssum demersit. Cede

Deo

Deo ✠, qui te, per fidelissimum servum suum David, de Rege Saule, spiritualibus canticis pulsum, fugavit. Cede Deo ✠, qui te in Iuda Iscariote proditore damnavit. Ille enim te divinis ✠ verberibus tangit, in cuius conspectu cum tuis legionibus tremens & clamans dixisti: Quid nobis & tibi, Iesu, Fili Dei altissimi? venisti huc ante tempus torquere nos? Ille te perpetuis flammis urget, qui in fine temporum dicturus est impiis: Discedite à me, maledicti, in ignem æternum, qui paratus est diabolo & angelis ejus. Tibi enim, impie, & angelis tuis, vermes erunt, qui nunquam morientur. Tibi, & angelis tuis, inextinguibile præparatur incendium; quia tu es princeps maledicti homicidii; tu autor incestus; tu sacrilegiorum caput; tu actionum pessimarum magister; tu hæreticorum doctor; tu totius obscœnitatis inventor. Exi ergo ✠ impie; exi ✠ scelerate; exi cum omni fallacia tua; quia hominem templum suum esse voluit Deus. Sed quid diutius moraris hic? Da honorem Deo Patri omnipotenti ✠, cui omne genu flectitur. Da locum Domino Iesu Christo ✠, qui pro homine Sanguinem suum sacratissimum fudit. Da locum Spiritui ✠ sancto, qui, per beatum Apostolum suum Pe-

trum,

trum, te manifeste stravit in Simone mago; qui fallaciam tuam in Anania & Saphira condemnavit; qui te in Herode Rege, honorem Deo non dante, percussit; qui te in mago Elima, per Apostolum suum Paulum, cæcitatæ caligine perdidit, & per eundem de Pythonissa, verbo imperans, exire præcepit. Discede ergo nunc ✠, discede ✠, seductor. Tibi eremus sedes est: tibi habitatio serpens est: humiliare, & prosternere. Iam non est differendi tempus. Ecce enim, Dominator Dominus proximat cito; & ignis ardebit ante ipsum, & præcedet, & inflammabit in circuitu inimicos ejus. Si enim hominem fefelleris, Deum non poteris irridere. Ille te ejicit, cujus oculis nihil occultum est. Ille te expellit, cujus virtuti universa subjecta sunt. Ille te excludit, qui tibi & angelis tuis præparavit æternam gehennam; de cujus ore exhibit gladius acutus; qui venturus est judicare vivos & mortuos, & sæculum per ignem. *Resp. Amen.*

Prædicta omnia, quatenus opus fuerit, repeti possunt, donec obsessus sit omnino liberatus. Iuvabit præterea plurimum, hæc, quæ infra notantur, super obsessum devote dicere, sæpeque repetere.

Pater noster, &c. Ave Maria, &c. Credo, &c.

Z z z

Magni-

Pag. 245.

Magnificat anima mea Dominum, &c. ut
supra. In fine, Gloria Patri, &c.

Pag. 295.

Canticum: Benedictus Dominus Deus Isra-
el, ut supra. In fine, Gloria Patri, &c.

Symbolum sancti Athanasii.

Qvicunque vult salvus esse: ante omnia
opus est ut teneat catholicam fidem.

Quam nisi quisque integram inviolatam-
que servaverit: absque dubio in æternum
peribit.

Fides autem Catholica hæc est, ut unum
Deum in Trinitate: & Trinitatem in unitate
veneremur.

Neque confundentes personas: neque
substantiam separantes.

Alia est enim persona Patris, alia Filii: alia
Spiritus sancti.

Sed Patris, & Filii, & Spiritus sancti, una est
divinitas: æqualis gloria, coæterna majestas.

Qualis Pater, talis Filius: talis Spiritus san-
ctus.

Increatus Pater, increatus Filius: increatus
Spiritus sanctus.

Immensus Pater, immensus Filius: immen-
sus Spiritus sanctus.

Æternus Pater, æternus Filius: æternus
Spiritus sanctus.

Et

Et tamen non tres æterni: sed unus æternus.

Sicut non tres increati, nec tres immensi: sed unus increatus, & unus immensus.

Similiter, omnipotens Pater, omnipotens Filius: omnipotens Spiritus sanctus.

Et tamen non tres omnipotentes: sed unus omnipotens.

Ita Deus Pater, Deus Filius: Deus Spiritus sanctus.

Et tamen non tres Dii: sed unus est Deus.

Ita Dominus Pater, Dominus Filius: Dominus Spiritus sanctus.

Et tamen non tres Domini: sed unus Dominus.

Quia, sicut singillatim unamquamque personam Deum ac Dominum confiteri Christiana veritate compellimur: ita, tres Deos aut Dominos dicere, catholica religione prohibemur.

Pater à nullo est factus: nec creatus, nec genitus.

Filius à Patre solo est: non factus, nec creatus, sed genitus.

Spiritus sanctus à Patre, & Filio: non factus, nec creatus, nec genitus, sed procedens.

Vnus ergo Pater, non tres Patres; unus Filius, non tres Filii: unus Spiritus sanctus, non tres Spiritus sancti.

Et in hac Trinitate nihil prius aut posterius, nihil majus aut minus: sed totæ tres personæ coæternæ sibi sunt & coæquales.

Ita ut per omnia, sicut jam supra dictum est, & unitas in Trinitate: & Trinitas in unitate veneranda sit.

Qui vult ergo salvus esse: ita de Trinitate sentiat.

Sed necessarium est ad æternam salutem: ut incarnationem quoque Domini nostri Iesu Christi fideliter credat.

Est ergo fides recta, ut credamus & confiteamur: quia Dominus noster Iesus Christus, Dei Filius, Deus & homo est.

Deus est ex substantia Patris ante sæcula genitus: & homo est ex substantia matris in sæculo natus.

Perfectus Deus, perfectus homo: ex anima rationali & humana carne subsistens.

Æqualis Patri secundum divinitatem: minor Patre secundum humanitatem.

Qui licet Deus sit & homo: non duo tamen, sed unus est Christus.

Vnus autem, non conversione divinitatis in carnem: sed assumptione humanitatis in Deum.

Vnus omnino, non confusione substantiæ: sed unitate personæ.

Nam,

Nam, sicut anima rationalis & caro unus est homo : ita Deus & homo unus est Christus.

Qui passus est pro salute nostra, descendit ad inferos : tertia die resurrexit à mortuis.

Ascendit ad cælos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis : inde venturus est judicare vivos & mortuos.

Ad cujus adventum omnes homines resurgere habent cum corporibus suis : & reddentur sunt de factis propriis rationem.

Et, qui bona egerunt, ibunt in vitam æternam : qui vero mala, in ignem æternum.

Hæc est fides catholica: quam nisi quisque fideliter firmiterque crediderit, salvus esse non poterit.

Gloria Patri, &c.

Psal. Qui habitat in adiutorio &c. *ut supra.*

Pag. 186.

Psalmus 67.

EXurgat Deus, & dissipentur inimici ejus : & fugiant, qui oderunt eum, à facie ejus.

Sicut deficit fumus, deficiant: sicut fluit cera à facie ignis, sic pereant peccatores à facie Dei.

Et justii epulentur, & exultent in conspectu Dei : & delectentur in lætitia.

Cantate Deo, psalmum dicite nomini ejus: iter facite ei qui ascendit super occasum; Dominus nomen illi.

Exultate in conspectu ejus: turbabuntur à facie ejus, patris orphanorum, & judicis viduarum.

Deus in loco sancto suo: Deus, qui habitare facit unius moris in domo.

Qui educit vinctos in fortitudine: similiter eos qui exasperant, qui habitant in sepulchris.

Deus, cum egredereris in conspectu populi tui: cum pertransires in deserto.

Terra mota est; etenim cæli distillaverunt à facie Dei Sinai: à facie Dei Israël.

Pluviam voluntariam segregabis, Deus, hæreditati tuæ, & infirmata est: tu vero perfecisti eam.

Animalia tua habitabunt in ea: parasti in dulcedine tua pauperi Deus.

Dominus dabit verbum euangelizantibus: virtute multa.

Rex virtutum dilecti dilecti: & speciei domus dividere spolia.

Si dormiatis inter medios cleros, pennæ columbæ deargentatæ: & posteriora dorfi ejus in pallore auri.

Dum discernit cælestis reges super eam: nive dealbabuntur in Selmon, mons Dei, mons pinguis.

Mons

○ Mons coagulatus, mons pinguis : ut quid suspicamini montes coagulatos ?

○ Mons, in quo beneplacitum est Deo habitare in eo: etenim Dominus habitabit in finem.

○ Currus Dei decem millibus multiplex, millia lætantium : Dominus in eis in Sina in sancto.

○ Ascendisti in altum, cepisti captivitatem : accepisti dona in hominibus.

○ Etenim non credentes : inhabitare Dominum Deum.

○ Benedictus Dominus die quotidie: prosperum iter faciet nobis Deus salutarium nostrorum.

○ Deus noster, Deus salvos faciendi : & Domini Domini exitus mortis.

○ Verumtamen Deus confringet capita inimicorum suorum : verticem capilli perambulantium in delictis suis.

○ Dixit Dominus, Ex Basan convertam: convertam in profundum maris.

○ Vt intingatur pes tuus in sanguine: lingua canum tuorum ex inimicis ab ipso.

○ Viderunt ingressus tuos, Deus : ingressus Dei mei, regis mei, qui est in sancto.

○ Prævenerunt principes conjuncti psallentibus: in medio juvenularū tympanistriarum.

In

In ecclesiis benedicite Deo Domino : de fontibus Israël.

Ibi Benjamin adolescentulus : in mentis excessu.

Principes Iuda , duces eorum : principes Zabulon, principes Nephthali.

Manda Deus virtuti tuæ : confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis.

A templo tuo in Ierusalem : tibi offerent reges munera.

Increpa feras arundinis , congregatio taurorum in vaccis populorum : ut excludant eos, qui probati sunt argento.

Dissipa gentes , quæ bella volunt , venient legati ex Ægypto : Æthiopia præveniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantate Deo: psallite Domino.

Psallite Deo, qui ascendit super cælum cæli : ad orientem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtutis , date gloriam Deo super Israël: magnificentia ejus, & virtus ejus in nubibus.

Mirabilis Deus in sanctis suis, Deus Israël, ipse dabit virtutem & fortitudinem plebi suæ : benedictus Deus. Gloria Patri, &c.

Psal. Deus in adjutorium meum intende, &c. *ut supra.*

PAG. 161.

Psal.

Psal. Deus, in nomine tuo saluum me fac, &c.
ut supra.

Pag. 532.

Psal. Confitemini Domino, quoniam bonus, &c. *ut supra.*

Pag. 214.

Psalmus 34.

Iudica Domine nocentes me: expugna impugnantes me.

Apprehende arma & scutum: & exurge in adiutorium mihi.

Effunde frameam, & conclude adversus eos qui persequuntur me: dic animæ meæ, Salus tua ego sum.

Confundantur & reveantur: quærentes animam meam.

Avertantur retrorsum, & confundantur: cogitantes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante faciem venti: & Angelus Domini coarctans eos.

Fiat via illorum tenebræ & lubricum: & Angelus Domini persequens eos.

Quoniam gratis absconderunt mihi interitum laquei sui: supervacue exprobraverunt animam meam.

Veniat illi laqueus quem ignorat: & captio quam abscondit, apprehendat eum, & in laqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exultabit in Domino:

A a a a

& de-

& delectabitur super salutari suo.

Omnia ossa mea dicent : Domine, quis similis tibi?

Eripiens inopem de manu fortiorum ejus : egenum & pauperem à diripientibus eum.

Surgentes testes iniqui : quæ ignorabam, interrogabant me.

Retribuebant mihi mala pro bonis: sterilitatem animæ meæ.

Ego autem, cum mihi molesti essent : induebar cilicio.

Humiliabam in jejunio animam meam : & oratio mea in sinu meo convertetur.

Quasi proximum & quasi fratrem nostrum, sic complacebam : quasi lugens & contristatus, sic humiliabar.

Et adversum me lætati sunt, & conveniunt : congregata sunt super me flagella, & ignoravi.

Dissipati sunt, nec compuncti; tentaverunt me, subsannaverunt me subsannatione: frenderunt super me dentibus suis.

Domine, quando respicies? restitue animam meam à malignitate eorum, à leonibus unicum meam.

Confitebor tibi in ecclesia magna : in populo gravi laudabo te.

Non

Non supergaudeant mihi qui adversantur mihi inique : qui oderunt me gratis , & annuunt oculis.

Quoniam mihi quidem pacifice loquebantur : & in iracundia terræ loquentes , dolos cogitabant.

Et dilataverunt super me os suum : dixerunt, Euge, euge, viderunt oculi nostri.

Vidisti Domine, ne fileas : Domine, ne discedas à me.

Exurge , & intende iudicio meo : Deus meus, & Dominus meus, in causam meam.

Iudica me secundum iustitiam tuam, Domine Deus meus : & non supergaudeant mihi.

Non dicant in cordibus suis , Euge, euge, animæ nostræ : nec dicant , Devoravimus eum.

Erubescant & reveantur simul : qui gratulantur malis meis.

Induantur confusione & reverentia : qui magna loquuntur super me.

Exultent & lætentur, qui volunt iustitiam meam : & dicant semper, Magnificetur Dominus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditabitur iustitiam tuam: tota die laudem tuam. Gloria Patri, &c.

Psalmus 30.

IN te Domine speravi, non confundar in
æternum: in iustitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam: accelera ut
eruas me.

Esto mihi in Deum protectorem, & in do-
mum refugii: ut saluum me facias.

Quoniam fortitudo mea, & refugium
meum es tu: & propter nomen tuum dedu-
ces me, & enutries me.

Educes me de laqueo hoc, quem abscon-
derunt mihi: quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spiritum meum:
redemisti me Domine Deus veritatis.

Odisti observantes vanitates: superava-
cue.

Ego autem in Domino speravi: exultabo,
& lætabor in misericordia tua.

Quoniam respexisti humilitatem meam:
salvastis de necessitatibus animam meam.

Nec conclusisti me in manibus inimici:
statuisti in loco spatiofo pedes meos.

Miserere mei Domine, quoniam tribulor:
conturbatus est in ira oculus meus, anima
mea, & venter meus.

Quoniam defecit in dolore vita mea: &
anni mei in gemitibus.

In-

Infirmata est in paupertate virtus mea : & ossa mea conturbata sunt.

Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium, & vicinis meis valde : & timor notis meis.

Qui videbant me, foras fugerunt à me: oblivioni datus sum tamquam mortuus à corde.

Factus sum tamquam vas perditum : quoniam audivi vituperationem multorum, commorantium in circuitu.

In eo dum convenirent simul adversum me : accipere animam meam consiliati sunt.

Ego autem in te speravi Domine : dixi, Deus meus es tu, in manibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicorum meorum : & à persequentibus me.

Illustra faciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericordia tua : Domine non confundar, quoniam invocavi te.

Erubescant impii, & deducantur in infernum : muta fiant labia dolosa.

Quæ loquuntur adversus justum iniquitatem : in superbia, & in abusione.

Quam magna multitudo dulcedinis tuæ Domine : quam abscondisti timentibus te !

Perfecisti eis, qui sperant in te : in conspectu filiorum hominum.

Abscondes eos in abscondito faciei tuæ: à conturbatione hominum.

Proteges eos in tabernaculo tuo: à contradictione linguarum.

Benedictus Dominus: quoniam mirificavit misericordiam suam mihi in civitate munita.

Ego autem dixi in excessu mentis meæ: Projectus sum à facie oculorum tuorum.

Ideo exaudisti vocem orationis meæ: dum clamarem ad te.

Diligite Dominum, omnes sancti ejus: quoniam veritatem requiret Dominus, & retribuet abundanter facientibus superbiam.

Viriliter agite, & confortetur cor vestrum: omnes qui speratis in Domino.

Gloria Patri &c.

Psalmus 21.

DEus Deus meus, respice in me, quare me dereliquisti? longe à salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus, clamabo per diem, & non exaudies: & nocte, & non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas: laus Israël.

In te speraverunt patres nostri: speraverunt, & liberaisti eos.

Ad te clamaverunt, & salvi facti sunt: in te speraverunt, & non sunt confusi.

Ego

Ego autem sum vermis, & non homo: opprobrium hominum, & abjectio plebis.

Omnes, videntes me, deriserunt me: locuti sunt labiis, & moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum: saluum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es qui extraxisti me de ventre: spes mea ab uberibus matris meæ, in te projectus sum ex utero.

De ventre matris meæ Deus meus es tu: ne discefferis à me.

Quoniam tribulatio proxima est: quoniam non est qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli multi: tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum: sicut leo rapiens & rugiens.

Sicut aqua, effusus sum: & dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquefcens: in medio ventris mei.

Aruit, tamquam testa, virtus mea, & lingua mea adhæsit faucibus meis: & in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi: concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas & pedes meos:

dinu-

dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt, & inspexerunt me: diviserunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem Domine ne elongaveris auxilium tuum à me: ad defensionem meam conspice.

Erue à framea Deus animam meam: & de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leonis: & à cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis: in medio ecclesiæ laudabo te.

Qui timetis Dominum, laudate eum: universum semen Iacob glorificate eum.

Timeat eum omne semen Israël: quoniam non sprevit neque despexit deprecationem pauperis.

Nec avertit faciem suam à me: & cum clamarem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in ecclesia magna: vota mea reddam in conspectu timentium eum.

Edent pauperes, & saturabuntur, & laudabunt Dominum qui requirunt eum: vivent corda eorum in sæculum sæculi.

Reminiscentur, & convertentur ad Dominum: universi fines terræ.

Et

Et adorabunt in conspectu ejus: universæ
familiæ gentium.

Quoniam Domini est regnum: & ipse do-
minabitur gentium.

Manducaverunt & adoraverunt omnes
pingues terræ: in conspectu ejus cadent om-
nes, qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet: & semen meum
ferviet ipsi.

Annuntiabitur Domino generatio ventu-
ra: & annuntiabunt cæli justitiam ejus, po-
pulo qui nascetur, quem fecit Dominus.
Gloria Patri. *Psalmus 3.*

Domine, quid multiplicati sunt qui tri-
bulant me? multi insurgunt adversum
me.

Multi dicunt animæ meæ: Non est salus
ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Domine, susceptor meus es:
gloria mea, & exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi: & exau-
divit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, & soporatus sum: & exurre-
xi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis
me: exurge Domine, salvum me fac Deus
meus.

Quoniam tu percussisti omnes aduersantes mihi sine causa: dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: & super populum tuum benedictio tua.

Gloria Patri.

Psalmus 10.

IN Domino confido; quomodo dicitis animæ meæ: Transmigra in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra: ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam, quæ perfecisti, destruxerunt: justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo: Dominus in cælo sedes ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt: palpebræ ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum & impium: qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos: ignis, & sulphur, & spiritus procellarum, pars calicis eorum.

Quoniam justus Dominus, & justitias dilexit: æquitatem vidit vultus ejus. Gloria.

Psal-

Psalmus 12.

V Squequo Dñe oblivisceris me in finem?
usquequo avertis faciem tuam à me?

Quamdiu ponam consilia in anima mea:
dolorem in corde meo per diem?

Usquequo exaltabitur inimicus meus super
me? respice & exaudi me, Domine Deus
meus.

Illumina oculos meos, ne umquam obdor-
miam in morte: ne quando dicat inimicus
meus, Prævalui adversus eum.

Qui tribulant me, exultabunt si motus fue-
ro: ego autem in misericordia tua speravi.

Exultabit cor meum in salutari tuo, canta-
bo Domino qui bona tribuit mihi: & psal-
lam nomini Domini altissimi.

Gloria Patri, & Filio: & Spiritui sancto.

Oratio post liberationem.

O Ramus te, Deus omnipotens, ut spiritus
iniquitatis amplius non habeat potesta-
tem in hoc famulo tuo N. (hac famula tua N.)
sed ut fugiat, & non revertatur. Ingrediatur
in eum, (eam,) Domine, te jubente, bonitas &
pax Dñi nostri Iesu Christi, per quem redem-
pti sumus, & ab omni malo non timemus,
quia Dominus nobiscum est. Qui vivit & re-
gnat cum Deo Patre, &c. *Resp.* Amen.